

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2410/2023
30.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице „Ваљево“ из Ваљева, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2564/22 од 08.09.2022. године, у седници већа одржаној 30.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2564/22 од 08.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2564/22 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљевоу П1 256/21 од 16.12.2021. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље АА да се обавезе тужена да исплати тужиљи на име топлог obroка и регреса, разлику укупне зараде за период 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, у износу од 211.098,95 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2021. године до исплате и износ од 38.384,65 динара на име затезне камате обрачунате до 28.09.2021. године. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљевоу П1 256/21 од 16.12.2021. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име топлог obroка и регреса, разлику укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, у износу од 222.490,20 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2021. године до исплате и износ од 35.880,41 динара на име затезне камате обрачунате до 28.09.2021. године. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљевоу П1 256/21 од 16.12.2021. године, у ставу трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име топлог obroка и регреса разлику укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, у износу од 202.511,70 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2021. године до исплате и износ од 36.917,90 динара на име затезне камате обрачунате до 28.09.2021. године. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о

трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Основног суда у Ваљевоу ПП 256/21 од 16.12.2021. године и одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужена да солидарно исплати тужиоцима на име трошкова парничног поступка износ од 157.200,00 динара и обавезани тужиоци да исплате туженој на име трошкова поступка пред првостепеним судом износ од 18.386,42 динара. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци да исплате туженој на име трошкова другостепеног поступка износ од 73.545,68 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 403. став 2. тачка 2., а у вези члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20 10/23 други закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизија је изјављена и због битних повреда одредаба парничног поступка. Међутим, како се у ревизији одређено не наводи о којој се евентуално учињеној битној повреди одредаба парничног поступка у конкретној ситуацији ради, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, у периоду од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, тужиоцу су били запослени код тужене и то тужилца АА на пословима ... са коефицијентом за обрачун и исплату плате 6,83, тужилац ББ на пословима ..., а тужилац ВВ на пословима ..., оба са коефицијентом за обрачун и исплату плате 7,34. У спорном периоду тужена је обрачунавала тужиоцима плату множењем коефицијента радног места тужилаца и прописана основица, услед чега је целокупно обрачунату плату са увећањима и накнаднама упоређивала са минималном зарадом и по потреби допуњавала до износа минималне зараде. У обрачунским листама на име тужилаца за утврђени период тужена је исказала тужиоцима плату у висини минималне зараде, колико им је и исплаћено. Вештачењем од стране вештака екомонско-финансијске струке је утврђено да у утуженом периоду тужена није тужиоцима исказала топли оброк и регрес у обрачунским листама, при чему је тужиоцима основна нето зарада била мања од законом гарантоване минималне зараде, а обрачун трошкова за исхрану у току рада и регреса дат у три варијанте. Прва варијанта, према најповољнијим критеријумима за тужену и важећим Посебним колективним уговорима у Републици Србији, друга варијанта, према Општем колективном уговору објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 22/07 и трећа варијанта, према Општем колективном уговору из 2008. године објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 50/08.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужилаца, који је опредељен према првој варијанти, јер је закључио да право које запосленима припада по Закону о платама у државним органима и јавним службама када се ради о трошковима за исхрану у току рада и регреса за коришћење

годишњег одмора није реализовано конкретном исплатом накнаде по том основу, зато што су тужиоци у спорном периоду примали само зараду до износа минималне зараде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев тужилаца за исплату тражених накнада, јер је закључио да су примања на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора садржана у коефицијенту као једном од елемената зараде, а да Посебним колективним уговором није предвиђено ово право запослених.

Неосновано се ревизијом указује да се наведени закључак другостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18 – аутентично тумачење), прописано је да се његове одредбе примењују и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није друкчије одређено.

Чланом 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01 ... 21/16 и др.), између осталог, прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, Аутономне покрајне и јединице локалне самоуправе, а чланом 4. став 2. наведеног закона, прописано је да коефицијент за обрачун плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Према томе, како се на туженог примењују прописи о јавним службама, то се по оцени Врховног суда на зараде и друга примања запослених код тужене примењује Закон о платама у државним органима и јавним службама.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, а у контексту наведених одредби закона, Врховни суд налази да је тужиоцима износ накнаде за исхрану у току рада и регреса садржан у коефицијенту према коме је тужиоцима исплаћивана плата, у складу са чланом 4. Закона о платама у државним органима и јавним службама, због чега немају право на накнаду коју потражује постављеним тужбеним захтевом, а како је то правилно закључио и другостепени суд.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужилаца и наводи ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду применом члана 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић